

нѣкоя тѣжба, е ненадлежно колкото за съществото на предмета, противныйтѣ страны могатъ по сѣко застояване на съдебата да поискатъ да ѣх дигнатъ, но тѣ ако и да не быхъ поискали туй, съдилището е длѣжно самичко да са обеве ненадлежно и отъ самосебеси да ѣх препрати на надлежното съдилище.

Чл. 38.) Не може да са пренесе отъ едно търговско съдилище на друго тѣжба, която по същество подлежи на надлежността на търговскытѣ съдилища, поради друга законна причина, доро туй не са поиска преди наченванъето на съдяньето, и отъ страна на тѣжителя или на тѣжимыя.

ОТДѢЛЕНИЕ ЧЕТВЪРТО.

ЗА ВЪТРѢШНАТА СЛУЖБА НА ТЪРГОВСКОУТѢ СЪДИЛИЩА.

Чл. 39.) Въ писалището на сѣко търговско съдилище ще са намѣрва книга, въ която ще са забѣлѣжватъ имената, прѣкорытѣ и свойственноститѣ на всегдашнытѣ и привременны съдницы щомъ са опредѣлятъ.

Чл. 40.) Съдилищныйтъ Предсѣдатель ще опредѣля, чрѣзъ обявление, веднѣжъ прѣзъ сѣко шестымѣсечіе, днитѣ на засѣданіята и часоветѣ на наченванъето и окончаванъето на слушаніята, на които продълженіето не може да трае по-вече отъ петъ часа на день.

Чл. 41.) Туй обявление, написано на езыцытѣ и наречіята, които са говорѣтъ и разбиратъ въ мѣстото, са залепя на външната стая на съдилището и са прогласява чрѣзъ вѣстницытѣ, ако съществуватъ въ мѣстото.

Чл. 42.) Предсѣдательтъ е длѣженъ да обевява наченванъето на засѣданіята точно по опредѣленя часть, освѣнъ ако нѣкои отъ всегдашнытѣ или привременны съдницы не быхъ присѣтствуovali, тогазъ са постѣпа спорѣдъ означенытѣ въ слѣдующія членъ.